

[illegible]

दुर्गायै न भद्रं दद्यात् क्षीयते पुनः । तत्रैव च । त्रिपुरार्यो
पाशुपतस्य तत्त्वं वाच्यं तथा । त्रिपुरार्यं क्षयकारकं
इत्यादि वर्णयन्तवा । अकर्मण्यप्युपदाने दोषो यथा
“वराह उवाच” अकर्मण्येन पुत्रेण यो मातृचरिते जुषि ।
मातृत्वं तस्य पञ्चमसि तत्पुत्रस्य त्वं वसुधारे ! । नाहं
तत् त्रिभुवनं हि न च ते वै, मम मित्राः । भूखेमाग-
मतेर्दत्तं यत्र विप्रियकारिणः । एतन्नि नरके चोरो रोरवे
तदवन्तरम् । अज्ञातश्च च दोषेण दुःखात्युत्थवन्नि च ।
यानरो ह्य वषांश्चि काजोरच त्रयोदश । भूषणः पञ्च-
वषांश्चि वनीवर्द्धं द्वादश । ज्ञानवैवाट वषांश्चि वर्षं वै
पापकुक्षुटः । क्षीयि वषांश्चि सङ्घिनो मयत्वेव न
संशयः । एतस्मै कथितं भद्रे ! इत्थं यन्मेऽज्ञ रोचते ।
अकर्मण्यं विद्यावाणि । एषं यो न ददाति वै
वराह उवाच । देवी त्रिपुरार्यं यथा “पुत्रार्यं देव्या
देव्याः त्रिपुरार्यं ह्येषु संपत्तिः । बहुलैश्वरेयं नन्दारैः
कुन्दपुष्पकुरार्यैः । करवीरार्यपुष्पैश्च भालभलेवाप-
राजितैः । दमनैः सिन्धुमारैश्च वक्षैर्नक्षत्रैश्च ।
कताभिर्नक्षत्रैश्च दूर्वाङ्कुरैश्च कोपलेः । मञ्जरीभिः
कुशानांश्च विष्णुपर्णैः सुशोभनैः । पूजयेद्वैष्णवीं देवीं
आमाख्यां त्रिपुरां तथा । आमाया वाः त्रिपुरातो
नायन्ते पुष्पजातयः । ता दृष्ट्वा ह्येषु बीजं ज्ञेयं यथा
देताम् । भैरव ! । आततो जलिका जाता दूषिता
साधवीरता । पाटका करवीरस्य जया तर्कारिका तथा ।
कुञ्जकं तगरश्चैव कर्णिकारोऽप्य रोचनः । चम्पका-
ज्ञातकी वायवर्वरी मल्लिका तथा । अशोका कोम-
लिका मटङ्गवशिरीषके । वनीपुष्पस्य शोणकः पद्मो-
त्पलवकाश्चराः । सेतारुणे लिङ्गान्ये च पलाशः
खदिरश्च यथा । वनयात्रांश्च देवनी कुहरोऽप्य कदम्बकः ।
चक्रं कोकयक्षश्चैव भण्डिको मिरिकर्णिका । भाग-
जेश्वरपुष्पागो श्वेतक्यञ्जलिश्च तथा । दोहदा बीजपूरश्च
भभेकः शास्त्रमेव च । त्रिपुरी चण्डविष्णुश्च क्रिष्टी
पञ्चविधा तथा । एवमायुक्तकृत्तनैः पूजयेत् वरदां त्रिपुरां
वर्जनीवर्ष्यं यथा “उष्णं क्षीयं क्षीयं विधीयं
भग्नसद्वयम् । सकृद्यं भूषिकाधूतं यत्नेन परिवर्जयेत्
याचितं परकीयस्य तथा पशुपितृस्य यत् । अन्यस्यैव
पदास्यैव यत्नेन परिवर्जयेत्” काण्डिका ३० । ६८ ५४ च ।
केशवपूजने प्रसङ्गपुण्याणि यथा “भाततोमलिका चव
यधिका चातिमल्लिका । पाटकाकरवीरस्य जयासुवतिरेव